

Інавгураційна промова Дональда Трампа

Дональд Трамп

2017

Exported from Wikisource on 12/12/17

[Голово Верховного Суду Робертс](#), [президенте Картер](#), [президенте Клінтон](#), [президенте Буш](#), [президенте Обама](#), дорогі американці і люди всього світу, спасибі вам.

Ми, громадяни Америки, в даний момент об'єднали свої спільні зусилля у великій національній справі відновлення нашої країни і здійснення своїх обіцянок перед всім американським народом.

Разом ми будемо визначати курс Америки і світу на багато-багато років вперед. Безсумнівно, ми будемо стикатися з випробуваннями та будемо змушені протистояти труднощам і проблемам. Але ми виконаємо поставлені перед нами завдання.

Кожні 4 роки ми збираємося тут, на цих сходах, для того, щоб стати свідками мирної та упорядкованої передачі влади. Ми вдячні президенту Обамі і першій леді [Мішель Обамі](#) за їх люб'язну допомогу впродовж перехідного періоду. Вони були прекрасні. Дякую вам.

Нинішня церемонія має дуже особливе значення, тому що сьогодні ми не просто передаємо владу від однієї адміністрації до іншої або від однієї партії іншій. Ми

[Відтворити](#)

Президент Трамп вимовляє свою інавгураційну промову

передаємо владу з Вашингтону, округ Колумбія, і повертаємо її вам, простим людям.

Занадто довго невелика група людей у столиці керувала країною і пожинала плоди правління, тоді як народ ніс на собі весь тягар. Вашингтон розквітав, але не ділився з народом своїми багатствами. Процвітали політики, але робочі місця скорочувалися, а заводи закривалися.

Вищі класи захищали себе, а не громадян нашої держави. Їх перемоги не були вашими перемогами, їх тріумфи не були вашими тріумфами; і поки вони святкували їх у Вашингтоні, стражденним сім'ям по всій країні було не до свят.

Все це зміниться з цього дня. Саме тут. Бо цей момент — ваш момент. Він належить вам. Він належить всім, хто прийшов сюди, і всім, хто дивиться нас по всій Америці. Це ваш день. Це ваше свято. І ці Сполучені Штати Америки — ваша країна.

Насправді важливо не те, яка партія отримала контроль над урядом, а те, що уряд підпорядковується народу. 20 січня 2017 року увійде в історію як день, коли народ знову став правителем нашої нації. Забуті чоловіки і жінки нашої країни більше не будуть забутими. Тепер усі слухають вас.

Ви прийшли десятками мільйонів, щоб стати частиною історичного руху, якого світ ще ніколи не бачив раніше. У його центрі — ключове переконання, що держава існує для того, щоб служити громадянам. Американцям потрібні

хороші школи для своїх дітей, безпечні райони для своїх сімей та гідна робота для себе. Це справедливі та розумні вимоги законослухняних людей і добродішного суспільства.

На жаль, для багатьох наших співвітчизників реальність суттєво відрізняється. Матері і діти ледь животіють у злиднях, проржавілі заводи розкидані по всій країні немов могильні камені, а система освіти, хоч і переповнена грошима, не дає молоді достатніх знань. Злочинність, банди і наркотики зіпсували стільки життів, вкрали у нашої країни так багато нереалізованого потенціалу.

Але ця американська бійня припиниться тут і зараз!

Ми — єдина нація. І їх біль — це наш біль, їх мрії — це наші мрії, їх успіхи стануть нашими успіхами. У нас спільне серце, спільний дім і спільне славне майбутнє. Присяга, яку я склав сьогодні — це присяга на вірність всім американцям.

Протягом багатьох десятиліть ми збагачували промисловість інших країн за рахунок американської індустрії. Ми вкладали кошти в армії інших держав, дозволяючи при цьому виснажуватися нашому війську. Ми захищали кордони інших націй, але не стежили за власними рубежами. Ми витрачали трильйони і трильйони доларів за кордон в той час, коли інфраструктура Америки гнила і розпадалася на частини. Ми робили інші країни багатими, а заможність, сила і впевненість нашої держави зникали за обрієм.

Один за одним заводи й підприємства закривались і покидали

наші береги без гадки про мільйони і мільйони американських робітників, яких просто забули. Наш середній клас розорили, відібравши його багатство для того, щоб роздати по всьому світу.

Але це все вже в минулому. Зараз ми дивимося тільки в майбутнє.

Сьогодні ми зібралися тут і хочемо, щоб нас почули в кожному місті, в кожній іноземній столиці та в усіх коридорах влади. З цього дня наша держава буде керуватися новою стратегією: Америка перш за все. Америка понад усе. Кожне рішення щодо торгівлі, податків, імміграції, іноземних справ, буде прийматися на користь американських робітників і американських сімей.

Америка знову почне перемагати, перемагати так, як ніколи раніше. Ми повернемо наші робочі місця. Ми повернемо наші кордони. Ми повернемо наше багатство. І ми повернемо наші мрії.

Ми побудуємо нові дороги і шосе, мости і аеропорти, тунелі і залізниці по всій нашій чудовій країні. Замість залежності від соцзахисту, ми повернемо нашим людям роботу, відновлюючи нашу країну американськими руками і працею. В цій справі ми повинні керуватися двома простими принципами: купуй американське і наймай на роботу американців.

Ми будемо шукати дружби і доброї волі з народами світу —

але з розумінням того, що кожна нація ставить на перше місце перш за все свої власні інтереси. Ми нікому не будемо нав'язувати наш спосіб життя, а радше дозволимо йому стати сяючим прикладом для наслідування всім іншим.

Ми будемо зміцнювати старі союзи та укладати нові — і об'єднаємо весь цивілізований світ проти радикального ісламського тероризму, який ми повністю викоринимо з лиця землі. Міцним фундаментом нашої політики буде цілковита і безумовна вірність Сполученим Штатам Америки, і через нашу вірність до нашої країни ми заново відкриємо нашу вірність один одному. Коли ви відкриваєте своє серце патріотизму, в ньому не залишається місце для забобонів. Біблія каже нам: «як добре і приємно, коли Божий народ живе разом у єдності».

Ми мусимо відкрито говорити, що думаємо, чесно обговорювати наші розбіжності, але завжди прагнути до солідарності. Коли Америка об'єднана, її неможливо зупинити. Ми не повинні нічого боятися — ми захищені, і завжди будемо захищені видатними чоловіками і жінками, які служать у наших збройних силах і правоохоронних органах. І найголовніше — нас оберігає Господь.

Ми повинні мислити масштабно, а мріяти ще масштабніше. В Америці нація живе до тих пір, поки вона хоче більшого. Ми не будемо миритися з політиками, які постійно говорять і нічого не роблять, постійно скаржаться і не ворухнуть пальцем. Часи порожніх розмов завершилися. Прийшов час діяти.

Не дозволяйте нікому сказати вам, що щось неможливо зробити. Жоден виклик не може зрівнятися з серцем і духом Америки. Ми не зазнаємо невдачі. Наша країна знову буде успішною і процвітаючою.

Ми стоїмо на порозі народження нового тисячоліття, готові розкрити таємниці космосу, звільнити Землю від страждань, хвороб та мобілізувати енергію, промисловість і технології майбутнього.

Нова національна гордість буде рухати наші душі, визначати наш погляд і загоїть наші відмінності. Час згадати стару мудрість, яку ніколи не забували наші солдати: чи ми чорні, чи білі — у всіх нас тече та ж червона кров патріотів. Всі ми користуємось славною свободою, і салютуємо величному американському прапору.

І чи діти народжені в міських нетрях Детройта, чи на відкритих вітрах рівнинах Небраски — вони дивляться на те ж нічне небо, наповнюють свої серця тими ж мріями, в них вирує життя одного й того ж всемогутнього Творця. Тому хай всі американці, у кожному місті, ближньому і дальньому, великому і малому, від гори до гори, і від океану до океану, почують ці слова:

Вас ніколи знов не проігнорують. Ваш голос, надії і мрії будуть визначати наш американський курс. Ваша мужність, доброта і любов завжди будуть спрямовувати нас по цій дорозі. Разом ми знову зробимо нашу країну сильною, багатою, гордою, безпечною. І, так, разом ми знову зробимо

Америку великою. Дякую.

Хай Господь береже всіх вас. І Боже, благослови Америку.

Ця робота перебуває у [суспільному надбанні](#) в Сполучених Штатах як вона [роботи](#) of the [федерального уряду Сполучених Штатів](#) (дивіться [17 U.S.C. 105](#)).

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](#)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](#)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- KHMELNYTSKYIA
  - Madvin
  - Nickispeaki
  - Arxivist
  - Artem.komisarenko
-

1. [↑ http://wikisource.org](http://wikisource.org)
2. [↑ http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
3. [↑ http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
4. [↑ http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)